

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2011 v trestnej veci obžalovaného **L. R. a spol.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 140/1961 Zb. – Trestný zákon účinný do 31. decembra 2005, o sťažnosti **svedka Š. O.** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 149 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, **z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline vo vyššie označenej trestnej veci na hlavnom pojednávaní rozhodol uznesením zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, tak, že podľa § 66 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len „Tr. por.“) uložil poriadkovú pokutu svedkovi Š. O., nar. X., bytom Ž., vo výške 3 000 (tritisíc) Sk.

Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty predsedníčka senátu odôvodnila tým, svedok Š. O. bol v trestnej veci obžalovaného L. R. a spol. predvolaný na hlavné pojednávanie, ktorého termín bol vytýčený na 16. septembra 2002. Na hlavné pojednávanie sa nedostavil bez dostatočného ospravedlnenia napriek tomu, že predvolanie riadne prevzal. Keďže neuposlúchol príkaz, resp. výzvu súdu, mohla ho predsedníčka senátu potrestať poriadkovou pokutou do výšky 50000 Sk.

Proti tomuto uzneseniu podal svedok Š. O. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil.

Uviedol, že 16. septembra 2002 sa nemohol dostaviť na hlavné pojednávanie zo zdravotných dôvodov, nakoľko mal v noci z nedele na pondelok (z 15. na 16. septembra 2002) bolesti ucha, ktoré sa tak vystupňovali, že v deň konania hlavného pojednávania musel v čase od 7:30 do 10:00 hod. neodkladne navštíviť lekára. Pri tejto návšteve lekár konštatoval, že ide o zápal stredného ucha. Tieto skutočnosti oznámil predsedníčke senátu nasledujúci deň, pretože nijakým spôsobom nemohol zabezpečiť skoršie ospravedlnenie.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušil.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 147 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť svedka Š. O. nie je dôvodná, napriek tomu však napadnuté uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušil.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. por. kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu správa urážlivo alebo **kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz** alebo nevyhovie výzve, **ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo policajný orgán potrestať poriadkovou pokutou do 50 000 Sk.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe sa za **príkaz** daný súdom považuje aj **riadne a včasné predvolanie na hlavné pojednávanie.**

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že svedok Š. O. bol riadne a včas predvolaný na termín hlavného pojednávania určený na 16. a 17. septembra 2002, nakoľko predvolanie osobne prevzal 1. augusta 2002. Na hlavné pojednávanie sa nedostavil a svoju neúčast' na ňom dostatočne neospravedlnil, čím dal predsedníčke senátu krajského súdu dôvod na uloženie poriadkovej pokuty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej zistil, že v spise neexistuje žiadny záznam o skutočnostiach uvádzaných svedkom Š. O., že urobil úkon smerujúci k ospravedlneniu svojej neprítomnosti na hlavnom pojednávaní nasledujúci deň, teda 17. septembra 2002, kedy mal informovať predsedníčku senátu o dôvodoch jeho neúčasti na pojednávaní.

Uznesenie o uložení poriadkovej pokuty bolo svedkovi Š. O. doručené 23. septembra 2002 a 24. septembra 2002 podal sťažnosť, ktorej súčasťou bolo aj potvrdenie o lekárskom ošetrovaní v ambulancii ORL MUDr. P. M..

Podľa § 146 ods. 1 Tr. por. veta prvá orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania.

Podľa § 146 ods. 2 Tr. por. **ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie**

- a/ vyšetrovateľ alebo policajný orgán prokurátorovi, ktorý vykonáva nad vyšetrovaním dozor, a ak ide o sťažnosť proti uzneseniu, ku ktorému tento prokurátor dal súhlas alebo pokyn, jeho prostredníctvom nadriadenému prokurátorovi,
- b/ prokurátor nadriadenému prokurátorovi alebo súdu,
- c/ predseda senátu okresnému súdu nadriadenému krajskému súdu, **predseda senátu krajského súdu Najvyššiemu súdu**; pritom doručí, ak treba, odpis sťažnosti prokurátorovi a osobe, ktorá by mohla byť rozhodnutím o sťažnosti priamo dotknutá s výnimkou sťažnosti podľa § 74 ods. 2.

Trestná vec obžalovaného L. R. a spol. bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená na rozhodnutie o sťažnosti svedka Š. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2002, sp. zn. 4 T 11/2000, o uložení poriadkovej pokuty **2. septembra 2011.**

V tejto súvislosti nadriadený súd poukazuje na to, že aj napriek existencii dôvodu na uloženie poriadkovej pokuty svedkovi Š. O., ktorý sa na hlavné pojednávanie bez dostatočného ospravedlnenia nedostavil, hoci bol riadne predvolaný, a neuposlúchol tak príkaz daný súdom, nie je namieste trvať na uloženej poriadkovej pokute, nakoľko

od rozhodnutia súdu o jej uložení a sťažnosti podanej svedkom uplynulo takmer deväť rokov. Je absurdné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto štádiu konania sťažnosť svedka zamietol a ponechal v platnosti napadnuté uznesenie o uložení poriadkovej pokuty, ktoré po takej dlhej dobe už nemá žiadny zmysel.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na záver najvyšší súd považuje za nevyhnutné konštatovať, že každý kto je v procesnom postavení svedka, je v zmysle § 97 Tr. por. povinný na predvolanie sa ustanoviť a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatel'ovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie. Inštitút poriadkovej pokuty (§ 66 Tr. por.) je totiž v prípade znemožnenia súdu plynule vo veci konať legálnym prostriedkom na zabezpečenie riadneho priebehu súdneho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. septembra 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková